

HET BESTUUR VAN 1942 TOT NU

<u>Jaar</u>	<u>Voorzitter</u>	<u>Secretaris</u>	<u>Schatbewaarder</u>
1. Overkoepelend bestuur			
1942-1943	A. Quintin	H. Wellens	H. Wellens
1944-1948	A. Derouaux	H. Wellens	H. Wellens
1949-1951	A. Quintin	H. Wellens	H. Wellens
1952-1962	A. Quintin	H. Wellens	mevr. S.Counotte
1963-1970	F. Denoel	H. Wellens	mevr. S.Counotte
1971	P. Litiere	H. Wellens	mevr. S.Counotte/Ch. Raucy
1972	P. Litiere	T. Hendrix	
1973-1977	P. Litiere	André Mesmaekers	mevr. S. Counotte/Ch. Raucy
1978-1982	P. Litiere	André Mesmaekers	mevr. Willekens
1983-1985	F. Moyson	André Mesmaekers	mevr. Willekens
1986-1992	R. Willekens	André Mesmaekers	mevr. Willekens

2. Tennis bestuur

Gestart in 1973 als afzonderlijke afdeling

1973	H. Wellens	A. Mesmaekers	Ch. Raucy
1974	H. Wellens	R. Baudoux	Ch. Raucy
1975-1976	B. Wilkin	mevr. C. Wilkin	Ch. Raucy
1977-1983	C. Raucy	mevr. Chr. Raucy	mevr. J. Moyson
1984-1986	C. Raucy	mevr. Chr. Raucy	mevr. Ch. Raucy
1987-1991	C. Raucy	mej. H. Sliepen	mevr. Ch. Raucy
1992	C. Raucy	mevr. Chr. Raucy	mevr. Ch. Raucy

3. Hockey bestuur

Gestart in 1973 als afzonderlijke afdeling

1973-1977	M. Oversteyns
1978-1983	G. Crocq
1984-1987	B. Wilkin
1988-1992	T. Jansen

4. Ereleden

Overleden

Albert Quintin
Francois Denoël
Charles Raucy
Mevrouw Counotte
Charles Roels

Andere

Mevrouw Hubert Wellens
Mevrouw Charles Raucy
De heer en mevrouw A. Geurts
De heer en mevrouw L. Wilkin
Pierre Litiere
Carl Gantois

DE GESCHIEDENIS VAN DE CLUB IN VOGELVLUCHT

Claude Raucy doorsnuffelde de tennisarchieven en stootte op heel wat meldenswaardige sportieve feiten. Hieronder vindt U ze in vogelvlucht, de echte exploten afgewisseld met de "kleine clubnieuwttjes". Deze opsomming is zeker niet volledig maar wil hier een daar een prettige herinnering opwekken.

- 1943 : Kampioen van Limburg enkel dames : Huguette Fassotte
- 1947 : De club telt 167 leden waarvan 124 heren en 43 dames
MTC organiseert de provinciale B- en C-kampioenschappen
MTC organiseert de ontmoeting Belg.Limb. - Ned. Limb.
(eindstand 6-16)
- 1949 : Finale Limburgse C kampioenschappen in Meulenberg gewonnen door Albert Soogen in vijf sets tegen Fons Berben.
- 1950 : Inhuldiging "overdekte tennishal" op de terreinen van de fabriek met P. Washer, J. Brichant, T. Stewart en G. Mezzi.
- 1951 : Eerste editie van de "Challenge A. Quintin" , een toernooi volgens de Davis Cup formule voor studenten.
Enkele klassementen van clubspelers :
A. Berben C+15,3 ; C. Raucy C+30 ; José Sliepen C+30 ..
- 1951 : Dames 6de afdeling kampioen van Limburg
- 1952 : Dames 5de afdeling en heren 5de afdeling kampioen van Limburg.
- 1953 : MTC organiseert junior ontmoeting België - Nederland
(eindstand 14-10)
Dames 5de afdeling, heren 4de en 6de afdeling kampioen van Limburg.
- 1954 : Heren 4de en 6de afdeling kampioen van Limburg.
MTC organiseert Galea Cup met Frankrijk, Nederland en België.
- 1955 : MTC organiseert junior ontmoeting België- Frankrijk
(eindstand 4 - 13)
Winnares nationale finale Borman beker kadetten: Lisette Sliepen
Kampioen van Limburg junioren : Bernard Raucy
Clubkampioen veteranen : C. Gantois
Dames 5de afdeling kampioen van Limburg.
- 1956 : Dames 5de afdeling kampioen van Limburg.
Winnares nationale finale Borman beker kadetten: Jeanine Sliepen.
- 1957 : De club telt 220 leden.
- 1960 : Dames 4de afdeling kampioen van Limburg.
MTC organiseert een exhibitiewedstrijd met Pietrangeli en Ph. Washer.
- 1963 : Kampioen van België B reeks : Lisette Sliepen.
- 1964 : Kampioen van België B reeks : Lisette Sliepen.
- 1967 : Dames 6de afdeling kampioen van Limburg.
- 1968 : Dames 5de afdeling kampioen van Limburg.
- 1970 : Eerste transfers voor de interclubs :
André Mesmaekers van Taxandria en Ludo Gelissen van Wezel.
- 1971 : Dames 4de afdeling kampioen van Limburg
Heren veteranen 3 de afdeling kampioen van België.
- 1972 : MTC organiseert Belgische kampioenschappen B en C.

- 1975 : Op 10 maart eerste nummer van het clubblad "Rakstick"
 Winnares trofee "De Hoop" : Lieve Ceusters
 14 ploegen nemen aan interclubcompetitie deel.
 Miniemen meisjes kampioen van Limburg.
- 1976 : Dames 6de afdeling kampioen van Limburg
- 1977 : MTC organiseert beker "A. Soisbault" met deelname van
 Canada, Zweden, Duitsland, Roemenië en België (speelden
 toen Godelieve Ceusters, Dominique Morren en Nicole Ma-
 bille).
 Kampioen van België reeks B: Ingrid Willems
 Kampioen van België reeks C: Brigitte Lemmens
 Winnares Borman beker miniemen : Maryse Huysmans.
 17 ploegen nemen aan de gewestelijke interclub deel en
 de dames treden in tweede en de heren in derde nationa-
 le aan.
- Overlijden van bestuursleden :
 Charles Raucy, ere onder-voorzitter
 Hubert Wellens, voorzitter tennis afdeling.
- 1978 : Voor het eerst kaapt een Limburgse ploeg een titel in
 eerste nationale weg. De dames van Metallic zorgden
 voor een primeur. Kampioen van België werden toen :
 Marijke Schaar, Ingrid Willems, Anne Gerain en Denise
 Dolfijn.
 Kampioen van Limburg werden : dames 7de afdeling
 heren 4de en 7de afdeling
 miniemen meisjes & jongens
- MTC organiseert kampioenschappen van Limburg reeks C.
 Diane Smolders verovert de Limburgse indoortitel in
 finale tegen Ingrid Willems.
 Ere-voorzitter Albert Quintin en mevrouw S. Counotte
 (gedurende 26 jaar schatbewaarster van de club) worden
 gevierd en ontvangen een zilveren schaal van de KBTB.
 473 deelnemers spelen het zesde open tornooi.
- 1979 : 24 ploegen nemen aan de interclubcompetitie deel met
 o.a. dames ploegen in eerste, tweede en derde nationale.
 Dames 3de nationaal kampioen van België met o.a. Maryse
 en Liesel Huysmans, Martine Geypen.
 Dames 6de afdeling kampioen van Limburg.
 Metallic wint KB - Jeugd Trofee
 Eerste uitgave Cup Carl Gantois.
- 1980 : 32 ploegen nemen deel aan de gewestelijke interclubcom-
 petitie en op nationaal vlak verdedigen de dames in
 1ste en 2de en de heren in 2de en 3de de Metallic
 kleuren.
 De dames veroveren voor de tweede maal de Belgische
 titel met als speelster : Marijke Schaar, Marlène de
 Wouters, Ingrid Willems en Anne Gérardin.
 Kampioen van Limburg : de dames 6de afdeling
 kadetten meisjes (met o.a.
 Maryse Huysmans en Martine Geypen). Ook VTV kamp.
 Winnares "De Hoop" : Marlène de Wouters.
 Open tornooi met Belgian Circuit Dames en Heren.
- 1981 : Miniemen jongens kampioen van Limburg.
 Open tornooi met Satellite Circuit Dames WTA
- 1983 : Heren veteranen 3de en 5de afdeling kampioen van
 Limburg.
 Heren veteranen 3de afdeling finalist nationale
 eindronde interclub.

- Maryse Huysmans : winnares criterium reeks 1
 Overlijden van Albert Quintin, ere-voorzitter.
- 1984 : 27 ploegen nemen aan de gewestelijke interclub deel
 en op nationaal vlak treden de dames in 2de en 3de
 afdeling aan, de heren in 3de en de veteranen in 2de
 afdeling.
 De dames in 2de en 3de nationale stoten tot de finale
 door.
 Kampioen van Limburg worden : scholieren meisjes
 junior veteranen 3de afd.
 veteranen 3de en 5de afd.
- 1985 : De veteranen veroveren de nationale titel + 45 jaar in
 tweede nationale met: Jaak Brouwers, Nico Huysmans,
 Michel Loncke, Dieter Schröder, Luc Houbrechts en
 Dieter Ziehm
 De Limburgse titel gaat naar : Dames 4de afdeling.
 Dames 7de afdeling.
 Dames 7de afd. bereiken ook de Belgische finale.
 Metallic wint het Limburgs criterium.
 In het open tornooi spelen Manon Bollegraaf en Ann
 Devries de finale.
- Overlijden van Alfons Hanuset, onder-voorzitter.
- 1986 : De veteranen 2de afdeling en de dames in 2de nationale
 stoten door tot de finale van de Belgische eindronde.
 De kadetten meisjes veroveren de VTV titel
 Kampioen van Limburg worden: Heren 5de afdeling
 Junior veteranen 3de afd.
 Dames seniores 4de afd.
- Overlijden van mevrouw S. Counotte, schatbewaarster.
- 1987 : Eerste uitgave van het Chardan tornooi.
 Heren junior veteranen 4de en 6de afdeling veroveren
 de Limburgse titel.
- 1988 : 33 ploegen nemen aan de gewestelijke interclub deel.
 De heren veteranen 2de nationale bereiken de Belgische
 eindstrijd.
 Ook de dames 8ste afdeling sneuvelen in de nationale
 finale nadat ze eerst de Limburgse titel behaalden.
 Eerste uitgave van het Pre-Prof Mixed Tornooi.
- 1989 : Junior veteranen 4de afdeling kampioen van Limburg.
 Overlijden van Charles Roels, ere-lid.
- 1990 : Eerste uitgave Mid Summer Night dubbels.
 Installatie verlichtingen op tennisvelden 3 en 4.
 Limburgs kampioen miniemen : Kevin Drieskens.
- 1991 : 23 ploegen nemen aan de interclubs deel.
 De dames +30 j. 5de afd. en de dames +40 j. 5de afd.
 veroveren de Limburgse titel.
 De dames +30 j. 5de afd. kronen zich tot Belgische kam-
 pioen met Francine Geuens, Mariette Smans, Marie-Jose
 van Dijck, Rina Dewit en Bertha Eerdeken.
 Winnaars van Abanderado schiften : Adrien Desair en
 Fons Snijers.
 Limburgs criterium : miniemen jongens : Chris Bergs.
 veteranen + 45 j.: Dieter Ziehm.
- 1992 : 31 ploegen nemen aan de interclubs deel.

Koninklijke Metallic

METALLIC SPEELSTERS DIE EEN NATIONALE TITEL VEROVERDEN

Indoor :

- 1974 : Dames enkel, reeks 2 : Godelieve Ceusters
- 1976 : Dames enkel, reeks 2 : Godelieve Ceusters
- 1980 : Dames enkel, reeks 1 : Ingrid Willems
- 1981 : Dames dubbel, reeks 1: Marianne De Crop & I. Willems
- 1982 : Dames enkel, reeks 1 : Ingrid Willems
- 1991 : Dames enkel, +30 jaar: Ingrid Willems

Outdoor:

- 1963 : Dames enkel, reeks 2: Lisette Sliepen.
- 1964 : Dames enkel, reeks 2: Lisette Sliepen
- 1964 : Dames dubbel, reeks 1: Lisette Sliepen met C.Mercelis
- 1973 : Dames enkel, reeks 2 : Anne Gérardin
- 1974 : Dames enkel, reeks 2 : Godelieve Ceusters
- 1976 : Dames enkel, reeks 2 : Godelieve Ceusters
- 1978 : Dames enkel, reeks 2 : Ingrid Willems
- Dames enkel, reeks 3 : Brigitte Lemmens
- 1981 : Dames enkel, reeks 2 : Ingrid Willems
- 1990 : Dames enkel, + 30 jaar : Ingrid Willems
- 1991 : Dames enkel, + 31 jaar : Ingrid Willems
- 1991 : Dames dubbel, +40 jaar : O. Jacobs en L. Sliepen
- 1991 : Dubbel gemengd, veteranen 2: L.Sliepen en A. Daubresse

"de Borman beker" (nationaal kampioenschappen voor de jeugd)

- 1955 : Kadetten : Lisette Sliepen
- 1956 : Kadetten : Jeanine Sliepen
- 1968 : Miniemen : Lieve Ceusters
- 1970 : Kadetten : Anne Gérardin
- 1971 : Scholieren : Anne Gérardin
- 1972 : Scholieren : Anne Gérardin
- 1973 : Scholieren : Anne Gérardin
- 1974 : Juniores : Anne Gérardin
- 1977 : Juniores : Ingrid Willems
- 1977 : Miniemen : Maryse Huysmans
- 1980 : Kadetten : Martine Geypen
- 1981 : Pre-miniemen : Saskia Hermans
- 1985 : Miniemen : Christel Deniel.

METALLIC PLOEGEN DIE EEN NATIONALE INTERCLUBTITEL VEROVERDEN

- 1978 : Dames 1ste nationale
- 1979 : Dames 3de nationale
- 1980 : Dames 1ste nationale
- 1986 : Heren veteranen +45 jaar tweede nationale
- 1991 : Dames +30 jaar vijfde afdeling.

SELECTIE VAN METALLIC SPEELSTERS VOOR INTERNATIONALE ONTMOETINGEN

- Marlène de Wouters : 8 selecties
- Lisette Sliepen : 7 selecties
- Ingrid Willems : 4 selecties
- Lieve Ceusters : 3 selecties
- Anne Gérardin : 1 selectie

PROGRAMMA ACADEMISCHE ZITTING

"METALLIC, EEN HALVE EEUW JONG"

Plaats : Schouwburg Cultureel Centrum Dommelhof

Datum : Zaterdag 6 juni 1992.

16.00 u : Verwelkoming
Introductie sprekers door Tomas Legrand
en Lieven Van Praet.

16.10 u : Academische zitting met volgende sprekers :

- Rik Willekens, algemeen voorzitter K.M.T.H.C.
- Karel Pinxten, burgemeester van Overpelt
- Roger Tourlamain, voorzitter V.T.V.
- Claude Raucy, voorzitter tennisafdeling
- Ton Jansen, voorzitter hockeyafdeling

Muzikale intermezzo door The Sideburns (finalisten van
Humo's Rock Rally 1992).

Twee dansen door Keurgroep Imago Tijl o.l.v. Ivo Van Lessen.

Aansluitend : Receptie

en foto tentoonstelling : "Metallic, een halve
eeuw jong" van Paul Coninx.

Daarna : Koud buffet voor ingeschrevenen

Tot slot : Feestavond in Oud Klooster, Kloosterstraat voor
alle geïnteresseerden.

PROGRAMMA JUBILEUM JAAR

Slechts enkele activiteiten werden uit de drukke kalender gelicht. Voor meer en gedetailleerde informatie verwijzen we U naar de Rakstick, het veertien daags ledenblad van Metallic.

6-26 mei : Chardan tornooi voor jongeren.

6 juni : Academische zitting in C.C. Dommelhof
Aansluitend tentoonstelling,
koud buffet
en feestavond.

18-26 juli: Kampioenschap van België senior dames en vetera-
nen.

22-23 augustus : internationaal GIL hockey tornooi.

22-30 augustus : open tennis tornooi

30 augustus : Feest van de tennis

30 augustus : Popfestival op industrieterrein met o.a.
(onder voorbehoud) The Sideburns
Nemo
Ze Noize
The Residents

5 september : Dag van Metallic, toegespitst op de jeugd.

METALLIC : EEN HALVE EEUW JONG

Metallic startte in 1942. De club is dus een oorlogskind. Dat hoeft niet meteen een dramatische vaststelling te zijn. In perioden van vernieling bloeien de mooiste dingen op. Bezieler en aangever was de heer Albert Quintin, de toenmalige technische en later algemeen directeur van "De Fabriek". De heer Quintin is een figuur die zijn stempel erg nadrukkelijk op de club gezet heeft. Zijn opleiding aan de Koninklijke Militaire School zal daar niet vreemd aan zijn. Albert Quintin was de zoon van een generaal. Zijn vader was tevens directeur van "La Brugeoise", een fabriek van stoomlocomotieven en oorlogsmateriaal.

De heer Albert Quintin moet een patroon van oude signatuur geweest zijn. Een verlichte despoot, zeg maar, die oordeelde dat een fabriek niet enkel voor het loon van zijn werknemers moet zorgen maar ook bekommerd dient te zijn over het geestelijke en sociale welzijn.

Historische bronnen en geschriften over de voorbije halve eeuw werden niet gekoesterd. Metallic leefde en floreerde gewoon. Voor de geschiedschrijving moet je je baseren op persoonlijke getuigenissen. Die werden in de loop van de tijden geromantiseerd, lichtjes bijgekleurd. Deze brochure pretenteert niet om de waarheid over Metallic te vertellen maar wil gewoon wat prettige emoties opwekken. En misschien kan het de aanzet zijn voor een jubileumboek. Suggesties zijn van harte welkom bij het bestuur.

Metallic heeft duidelijk een socio-culturele impact gehad op de regio. Opvallend was met hoeveel plezier de oudere leden over hun club praatten. Net als voor de jongere leden nu betekende Metallic veel meer dan een sportclub waar je snel een balletje kwam kloppen, een kaartje leggen, een partijtje hockey spelen.... douchen en huiswaarts. Metallic was en is een ontmoetingsplaats. Een club die leeft dankzij en met de leden. Op dat vlak is er in een halve eeuw niets veranderd.

Terug naar de "oertijd" nu. Metallic is niet de eerste tennisclub in de regio. In de jaren dertig werd er reeds getennist. In Hamont lag een terrein, in Overpelt had je een club en in Neerpelt één. In Neerpelt werd gespeeld achter het hotel Neuf. Maar de meeste banden had Metallic met de Berk in Overpelt. Zij hadden hun terreinen achter de huidige rijkswachtkazerne. "Onze club werd in 1931 gesticht door een tiental vooraanstaande families uit Neerpelt en Overpelt," vertelt Jenny Berben-Clerckx, één van de stichtende leden van toen. De dochters van de toenmalige fabrieksdirecteur Fassotte tennisten van bij de oprichting bij ons. Zij woonden in de villa waar nu de belastingen zit en hadden een tennisterrein in hun hof. Andere terreinen lagen bij ingenieur Dumoulin en de heer Quintin. Dat waren echte privé-terreinen. Vandaar dat de heer Quintin het idee moet gekregen hebben om terreinen aan te leggen die ook voor andere kaderleden van de fabriek toegankelijk waren."

Ook Fons Berben beleefde het ontstaan van Metallic van dichtbij. "Wij van De Berk hadden wel spelers maar geen terrein. Ja, we speelden wat op een plein met betonnen tegels maar goed was dat niet. De fabriek had de middelen om terreinen aan te leggen maar zij hadden geen spelers. Kwam daar nog bij dat de

drie dochters van de heer Fassotte zeer goed speelden. Huguette, Monique en Christiane Fassotte wonnen alles in heel België. Zo is de Berk opgegaan in Metallic."

Ook Pierre Kerkhofs herinnert zich de stichting nog als de dag van gisteren. Kerkhofs was onder leiding van de heer Dumoulin verantwoordelijk voor alle terreinen buiten de fabrieksmuren, de cité's zeg maar. "Op een dag in 1942 werd ik bij de heer Quintin geroepen," vertelt hij. "We waren toen bezig met de aanleg van een voetbalveld. Met paard en kar werden sinds 1940 ladingen zand aangevoerd. Zo konden we een terrein aanleggen voor de verstrooiing van de arbeiders. In 1942 meldde Quintin me: "De oorlog gaat nog jaren duren. De productie in de fabriek dreigt stil te vallen. We moeten iets doen om de ingenieurs ontspanning te bezorgen. Jij gaat een tennisterrein aanleggen."

"Dit was toen een dorre omgeving," weet Bertho Wilkin. "Je had de fabriek en de huizen er om heen maar verder niets. Mogelijkheden tot ontspanning waren er niet. Je had bijvoorbeeld geen cinema. Het eindstation van de trein lag toen nog halfweg tussen Lommel en Overpelt, midden in het veld. Vandaar moet je te voet naar de fabriek."

Voor de uitbouw van de club werd Albert Wellens ingeschakeld. Die kreeg spoedig de hulp van Carl Gantois, toen nog een prille frisse verantwoordelijke van de smidse en vooral van de familie Counotte. "Ik moest zorgen dat de courts aangelegd werden," zegt Gantois. "Mijn opmerking dat ik niet eens wist hoe een tennisracket er uitzag, wuifde de heer Quintin weg. Ik ben toen naar de Leopold in Brussel gaan kijken. Op een ontmoeting met de toenmalige secretaris van de tennisbond werd me een boekje met reglementeringen in de hand gedrukt. Zo wist ik de afmetingen van een court en konden we aan de slag."

Dat de materialen in oorlogstijd schaars waren, vormde geen probleem. "In de fabriek hadden we voldoende steenafval. Dat werd met de hand gemalen tot steengruis. We fabriceerden onze "brique pilée" zelf," vertelt Pierre Kerkhofs. "Als we machines nodig hadden om de grond af te graven, dan leenden we die van de fabriek. We startten met één terrein, onmiddellijk daarna volgde een tweede en een houten chalet dat reeds de vorm van het huidige clubhuis had."

In die beginjaren telde de club een twintigtal tennissende leden, vooral ingenieurs en ingenieersvrouwen. Tijdens de oorlog sloegen die maar een balletje. Les of opleiding was er niet bij.

De oorlog vormde niet echt een rem op de sportactiviteiten. "We trokken met De Berk bijvoorbeeld voor interclubwedstrijden met de trein naar Antwerpen. Daar verbleven we drie dagen bij de families van onze tegenstrevers. Met De Pergola bijvoorbeeld hadden we een heel goede verstandhouding," vertelt Jenny Berben-Clerckx. Metallic zou later ook nog heroïsche gevechten leveren met dezelfde club.

De Berk stierf in het begin van de jaren vijftig een zachte dood. "Veel van onze leden trouwden en zwierven over heel het land uit," zegt Jenny Berben daarover. De resterende leden - zoals haar onlangs overleden man notaris Berben, broer tandarts Fons, rechter Clerckx - waren toen reeds naar Metallic overgestapt.

Eerst dient gezegd dat de tennisclub niet de enige oorlogsrealisatie was. Op het einde van W.O. II werd ook het Casino

Hubert

gebouwd. Het Casino zou later een belangrijke rol spelen in de geschiedenis van Metallic. Veel onvergetelijke feesten werden daar georganiseerd. "Van de Duitse bezetters mochten we niets bouwen," zegt Pierre Kerkhofs. "We hebben dan heel grote dekzeilen gezet en daarachter hebben we stiekem gebouwd. De Duitsers moeten wel heel grote stommelingen geweest zijn als ze niets gemerkt hebben maar ze hebben ons in ieder geval niet gestoord."

Metallic kende meteen na de oorlog een grote expansie. "De heer Quintin had grote plannen met zijn club. Hij is er ook in geslaagd om er een heel grote en belangrijke club van te maken," zegt Carl Gantois beslist. Om de tenniskwaliteiten van de leden te verbeteren werd in Nederland naar geschikte trainers gezocht. De eerste in de rij was in 1948 Charles Roels, die later voor bewezen diensten tot erelid van Metallic zou benoemd worden. Charles Roels was een opmerkelijk man. Hij had altijd op hoog niveau gevoetbald en is pas op 31-jaar met tennissen begonnen. Op zijn 35ste was hij reeds nummer vier van Nederland. Bovendien was die man een geboren organisator. Roels heeft hele tennisfamilies opgeleid : de broers Raucy, de familie Denoiseux, de zusters Sliepen

Metallic was meteen internationaal gericht. "Zo hadden we heroïsche ontmoetingen met Heidelberg. Vooral de reizen die we onder leiding van de heer Denoël naar Duitsland maakten waren onvergetelijk," zegt Fons Berben.

Interclub werd toen reeds gespeeld in de hoogste afdelingen met Robert Denoiseux, Albert Soogen, de Nederlander Segers, André Hermans, de heer Bruylants en Fons Berben. "Ooit haalden we een fel bevochten overwinning op Beerschot," weet Fons Berben nog.

In Limburg veroverde Metallic meteen een vaste plaats. Vele leden drongen tot de provinciale finales door. Ook toen lag naast het competitieve de klemtoon binnen de club vooral op het recreatieve. Metallic was altijd een gezelligheidsclub waar het sociale aspect van in een gezellige sfeer sporten primeerde.

Naast opleiding wilde Albert Quintin ook grote tornooien organiseren. Meteen na de oorlog werd een Pinkstertornooi opgezet. "In 1949 moet dat geweest zijn," grasduint Pierre Kerkhofs in zijn herinneringen. "Op een dag kregen we een uitnodiging van Quintin om op een dinsdag om 14.00 u in het clubhuis te vergaderen. Toen meldde Quintin doodleuk. Binnen drie weken organiseren we een groot tornooi. Dan moeten er twee bijkomende velden en een nieuw clubhuis met sanitaire installaties zijn."

"De fabriek had toen net een nieuwe architect in dienst, de Antwerpenaar Robert Debakker. Alle kleur trok weg uit het gezicht van die man na het horen van de onheilsboodschap van Quintin. Maar ik heb meteen gezegd: dat is geen probleem. We klaren de klus wel."

"Letterlijk dag en nacht hebben we toen met man en macht gewerkt. 's Nachts werden lichten geplaatst zodat we geen tijd verspilden. In de smidse van de fabriek werd de omheining gemaakt. Alle mogelijke middelen werden ingeschakeld. Machines kregen we van de fabriek en bij Martin huurden we een stoomwals in."

"Een bijkomend probleem vormde het feit dat we het houten clubhuis niet mochten afbreken. Er moest gewoon verder geten- nist kunnen worden. We hebben dus eerst het nieuwe clubhuis rond het chalet moeten bouwen en pas toen alles klaar was, mochten we het eerste clubhuis afbreken."

Quintin kwam elke middag de vordering van de werken inspekte- ren. Een dagelijkse grap was de woordenwisseling met de dak- werkers. Het waren Hollanders uit Zwolle die het rieten dak gevlochten hebben. Ze zaten in de nok van het chalet en dan riep Quintin: "wanneer zijn jullie eindelijk klaar". Toen al waren de Hollanders niet op hun mond gevallen en die schreeuw- den terug: "als het niet vlug genoeg gaat, kom je het zelf maar doen."

"De bomen, die nu nog als ondersteuning van het chalet dienst doen, werden groen gekapt in de wateringen langs het kanaal. Een race tegen de tijd was het maar we hebben het gered. We hadden zelfs nog een verrassing klaar. Aan de ingang van het park, waar nu de tennismuur staat, hadden we met lobelia's en geraniums de initialen M.T.C. gevormd in rood en blauw."

"Het werk was zeer goed gedaan," zegt Fons Berben die ook geregeld een kijkje ging nemen op de bouwwerf. "Over terrein drie mag je met een legertank rijden, dan zak je er nog niet in. De ondergrond werd zeer stevig aangelegd door Italiaanse krijgsgevangenen. Tonnen steenafval werden er in gekapt."

Het park van Metallic moet één van de mooiste domeinen van België geweest zijn, het best onderhouden was het zeker.

"Ik stuurde arbeiders van de fabriek naar het tennispark. We hebben daar een prachtige mini-golf aangelegd en rotspartijen tegen het terras. Die mannen tuinierden met hart en ziel. En ze waren stipt. Sigarettenpeuken of lucifers mochten niet achteloos weggegooid worden. Die dienden in de grond gegraven te worden. Ja, je kom toen werkelijk van de vloer eten in het park."

Verantwoordelijken voor het park waar de club met dankbaarheid aan terugdenkt zijn Bert Wehenkel en Jos Kumps. Bert Wehenkel en Jos Kumps hebben jaren het park Albert Quintin beter ver- zorgd dan hun eigen hof. X

Later kon de fabriek de financiële last van het onderhoud van het park niet meer aan maar de echte doodsteek kwam er met de aanleg van de nieuwe "snelweg". Toen werden de petanquebanen en mini-golf onteigend. Maar nu nog worden de bezoekers aange- naam getroffen door de sfeer en de standing die het "Park Albert Quintin" uitstralen.

Het Pinkstertornooi groeide snel uit tot één van de toonaange- vende tornooien in België, misschien was het wel het grootste tornooi van ons land. Wie het Pinkstertornooi won, klom op tot serie A in België.

Aan het tornooi kon je enkel op uitnodiging deelnemen. Toch sloten we altijd met meer dan honderd deelnemers af. De laagst geklasseerden daarvan waren B-15/3's (dat kan je vergelijken met de huidige B-15/4's). Die spelers werden in alle hotels in de buurt gelogeerd want ze kwamen uit heel het land, uit Nederland, Frankrijk, Duitsland zelfs. Er eer van was de Duit- ser Fassbender. Die is nu T.V.-commentator.

Het Pinkstertornooi werd vanaf 1951 omgedoopt tot "Challenge Albert Quintin". Het werd in Davis cup formule georganiseerd met twee studenten van dezelfde universiteit. Bekende spelers die er aan deelnamen waren o.a. de broers Amritraj, Pierre

Darmon, Higuera, Balocz Taroczy, Ramirez, Boutbol, Orantes ... Over Vitaj Amritraj weet Carl Gantois. "Dat is de meest getalenteerde speler die ik ooit gezien heb. Ongelooflijk hoe een zuivere "touch" hij had."

De laatste editie van de challenge Albert Quintin werd in 1971 georganiseerd. "We wilden en moesten stoppen in schoonheid," weet Carl Gantois. "We hadden bijvoorbeeld de beste spelers van Spanje -en dat wilde toen wat zeggen- en het hele Zweedse Davis Cup team."

Ook de club profiteerde van de "Challenge Albert Quintin". Er was niet alleen de geweldige sfeer onder de deelnemers. Je moet de mond van een Luc Stas of een Claude Dewamme maar eens openbreken. Nu nog raken ze niet uitgepraat over "de stoten" die ze uitgehaald hebben tijdens de Challenge Quintin. Na de challenge gaven buitenlandse -en dan vooral Oosteuropese- toptrainers clinics aan de Metallic jongeren.

Het bestuur van de club in die periode bestond uit ingenieur Dumoulin, notaris Evrard Berben, de heer Albert Quintin, ingenieur Charles Raucy, de heer Jean en mevrouw Suzanne Counotte, internist Yves Cuypers, ingenieur Paul Forton, chirurg Charles-André Goris, Georges Hermans, Hubert Wellens, tandarts Fons Berben, Carl Gantois en ingenieur Robert Denoiseux.

De Challenge Quintin was niet de enige organisatie van Metallic. In 1954 bijvoorbeeld werd een wedstrijd van de "Coupe de Galea" afgewerkt. De toen 70 jaar oude mevrouw de Galea kwam persoonlijk naar Overpelt. "We hebben vele grote manifestaties georganiseerd," zegt Carl Gantois. "Albert Quintin hield daarvan. Hij sprong een gat in de lucht als hij een affiche zag van de Coupe de Galea waar dan als wedstrijdplaatsen: Vichy, Stuttgart en Overpelt op stonden."

"Ooit hebben we een exhibitie ingericht met de Fransman Petra die Wimbledon gewonnen had. Petra tenniste toen bij ons tegen de Brusselaar Simon."

Claude Raucy bewaart pijnlijke herinneringen aan de feesten die na die tornooien gegeven werden in het Casino. "Als jonge gast moest ik dan mee om samen met o.a. Jos Hermans de champagneflessen te ontkurken. 's Anderendaags stond het bloed dan onder onze nagels," lacht Claude Raucy.

In 1950 kreeg Metallic de eerste overdekte tennishal van Limburg. Een loods van de fabriek werd omgevormd tot "overdekte". Tijdens de plechtige opening demonstreerde o.a. het legendarische duo Brichant-Washer hun kunnen. Die tennishal heeft een cruciale rol gespeeld in de ontwikkeling van het Limburgse tennis. Tijdens de winter gaf ook "het gewest" daar zijn lessen. Ronny Smolders, Johan Demuynck, Lieve Ceusters - om er maar enkele te noemen- werden daar gekneed.

Prettige herinneringen worden ook bewaard aan de organisatie van de Coupe A. Soisbault in 1977 met deelname van Canada, Zweden, Duitsland, Roemenië en België. Extra leuk voor Metallic was dat Lieve Ceusters toen de tricolore kleuren verdedigde. "Claudia Kodhe-Kilsch was daarbij," weet Cecile Wilkinleenders. Wedstrijdleiders van dat tornooi waren Claude Raucy en Jos Hermans. "De openingsplechtigheid vond toen aan de vooravond van de eerste wedstrijden plaats. Dagenlang hadden we die ceremonie gerepeteerd en tot in de kleinste details getimed. De nationale hymnen hadden we op cassette gezet zodat

alles vlot kon verlopen. Kwam dan Duitsland als laatste aan de beurt en de installatie weigerde dienst. Onze oosterburen geloofden in sabotage en hebben bijna een diplomatiek incident uitgelokt. Als compensatie hebben we tijdens de slotplechtigheid het Duitse volkslied extra lang laten horen," vertelt Cecile Leenders-Wilkin.

Een jaar later in 1978 zorgde Metallic voor een andere priemeur. De damesploeg veroverde toen de titel in eerste nationale. "Met een ploeg die ons bijna geen frank gekost heeft," lacht Bertho Wilkin fijntjes. "Jos Hermans heeft dat mooi geregeld." Eerste speelster was toen de Nederlandse Marijke Schaar. Die wilde wel voor Metallic spelen maar eiste boter bij de vis. Met veel Limburgse gastvrijheid en een fles whisky heeft Bertho Wilkin dat varkentje gewassen. Op het einde van de besprekingen was Nick Schaar -die zich het onverzoenlijkst had opgesteld- zelfs blij dat hij ook voor Metallic mocht spelen in tweede nationale.

In 1980 haalde Metallic voor de tweede maal de nationale dames titel naar Overpelt. Toen speelde o.a. Marlène de Wouters voor Metallic. De V.T.M.-vedette werd in Amsterdam geboren, groeide op in Eindhoven en speelde zelfs het Europees kampioenschap tot 14 jaar voor Nederland maar koos dan toch voor de Belgische tennisonderwereld. De eerste aansluitingskaart in haar moederland tekende ze voor Metallic. Marlène moet goede herinneringen bewaard hebben aan die tijd want na haar periode als profspeelster en net voor V.T.M. bezocht ze nog enkele malen het park Albert Quintin.

Metallic profiteerde ook van de initiatieven van Carl Gantois op nationaal en internationaal vlak. "In het begin van de jaren tachtig zijn we met een wereldcircuit begonnen. Zonder overdrijving mag je stellen dat we een voorloper van de huidige ATP toer (voor mannen) en WITA circuit (voor vrouwen) waren. De tornooien werden toen in Eupen, Spa, Arendonk, Wezel, Lommel en Overpelt afgewerkt. In dat Belgian Circuit hadden we bijvoorbeeld de nummer 1 van de wereld op dat ogenblik de Australische Diana Fromholtz. De latere VTV trainer Czoknay heeft toen wel tien tornooien gewonnen. Het laatste Belgian Circuit werd gewonnen door Kevin Curren. Aaron Krickstein zat er ook in. En.....John McEnroe was ingeschreven."

"Twee weken voor de start van het Belgian Circuit zou de 18-jarige McEnroe als opwarmer Wimbledon meepikken. Als kwalificatiespeler stootte hij tot de halve finale door. Wat we vreesden gebeurde daarop: we ontvingen een droge telex van de Amerikaanse federatie dat ze McEnroe verboden om ons circuit te spelen. Hij werd terug naar de States geroepen om daar op kosten van de federatie verder getraind te worden."

Lachwekkend op dit moment is het budget waarop het Belgian Circuit draaide. Om aan te geven hoe de tenniswereld in nauwelijks een decennium veranderd is: het budget bedroeg 200.000 frank geschonken door Donnay. De goede spelers kregen zelf vijf racketten van Donnay en vijf uitrustingen van Fred Perry.

Na het Belgian Circuit volgde de voltooiing met de Cup Carl Gantois. De eerste edities van de Cup Carl Gantois werden samen met Hamont T.C. afgewerkt. De finales vonden beurtelings op de verschillende courts plaats. Karel Snauwaert was toen hoofdsponsor voor 40.000 frank en gaf er de ballen bovenop. Verder werd het budget geschraagd met 30.000 frank van Galen-

co. Voorhistorische bedragen in 1992.

De Cup Carl Gantois groeide uit tot de testcase voor jong talent. Enkel de Amerikanen ontbreken voorlopig nog omdat zij in dezelfde periode hun continentale kampioenschappen afwerken. Vele van de huidige topspelers bezochten Overpelt. Aranx-ta Sanchez, Sabine Appelmans, Marc Rosset, de Zweed Kulti of Richard Krajczek om er maar enkele te noemen. Metallic mag trots zijn op dat tornooi en vooral op zijn leden die er altijd in slaagden om de jongeren een onvergetelijke week te bezorgen door de warme ontvangst in de huiselijke kring. Hoeveel uren de moeders achter de wasmachine of strijktafel gesleten hebben, durven we niet becijferen.

Ondanks het feit dat de Cup Carl Gantois nu uitwijkt naar Waregem zal het tornooi toch één van de gouden bladzijden vormen uit de geschiedenis van wat nu officiëel heet : de Koninklijke Tennis en Hockey Club Metallic Overpelt. Want als toetje op dit jubileumjaar verleende het hof Metallic de titel van koninklijke vereniging.

Metallic bruist nog van energie en staat klaar om de uitdaging van de toekomst aan te vatten. Die uitdaging wil het bestuur samen met al zijn leden en sympathisanten waarmaken. Metallic zal een club blijven waar hockey en tennis in competitieverband gespeeld worden maar waar het merendeel van de vijfhonderd leden vooral voor de gezelligheid naar toe komt.

HET JEUGDBELEID STAAT CENTRAAL

Het jeugdbeleid heeft altijd centraal gestaan bij Metallic. Dat was reeds vanaf de stichting van de club zo. Kosten nog moeite werden gespaard om bekwame en vaak buitenlandse trainers naar Overpelt te halen. Metallic heeft op het vlak van de jeugdbegeleiding een soliede naam in België.

Omdat de club twee sporttakken verenigt, werken de jeugdcommissies voor hockey en tennis nauw samen. Beide sporten zijn zo specifiek dat ze een eigen aanpak vereisen. Maar beide commissies plegen op geregelde tijdstippen overleg zodat de activiteiten mekaar niet overlappen en de jongeren de kans krijgen om van beide sporten te snoepen.

Hoofdtrainer van de tennisafdeling is sinds twee jaar Koen Van Praet. Koen Van Praet is het prototype van de ideale "Metallicker". Hij is groot geworden in het park Albert Quintin. Op zeven jaar kreeg hij zijn eerste tennislessen van Ludo Gelissen en Pier-Paul Jaspers. Trainers waar hij -en niet hij alleen- een zeer goede herinnering aan bewaart. Later leerde hij hockeyen. Na zijn universitaire studies lichamelijke opvoeding en economie keerde Koen terug naar zijn eerste liefde. En hoewel hij en zijn Christine in Antwerpen wonen, kan je het koppel Van Praet - Devenijns meer bij Metallic aantreffen dan in hun appartement aan de Jan Van Rijswijcklaan. Christine werkt intussen ook actief mee en speelt hockey in de eerste damesploeg.

"Vanuit pedagogisch standpunt zijn tennis en hockey complementaire sporten. De combinatie is ideaal voor een opgroeiende jongere," weet Koen Van Praet. "Tennis is een individuele sport, daar word je een beetje egotripper van. Hockey is een groepssport, daar leer je in teamverband werken en spelen. Bovendien spreken beide sporten verschillende spiergroepen aan. Ze zijn beiden goed voor de lichaamscoördinatie."

"We raden dus iedereen aan om in de winter te hockeyen en 's zomers te tennissen. Tot je een zeker niveau bereikt in een van die sporten en meer ambities koestert, kan je ze beiden beoefenen."

Twee jaar terug hebben we binnen de tennisafdeling de draad van de jeugdcommissie weer opgenomen en met jonge mensen aan de slag gegaan. Er was onmiskenbaar een terugval, dat mogen we niet wegsteken. De redenen daarvoor zijn veelvuldig. Als je het vergelijkt met mijn jonge tijd, dan had je toen veel minder sporten en dus veel minder keuzemogelijkheden. Metallic zat toen in een ideale situatie. Wij waren zowat de enigen in de regio die over een hal beschikten en 's winters konden trainen. Al moet je je bij dat laatste niet te veel voorstellen. We traiden toen 1,5 uur per week. Nu oefent zelfs een subtopper minimaal 10 uur per week."

"In mijn jonge tijd telde de club 15 to 20 C15,4's en hoger. Vooral de meisjes hadden toen een getalenteerde lichte met o.a. Maryse en Liesel Huysmans, Françoise Masset... Maar ook de uitslagen van Frank en Yvo Wijnen, Frank Gabriëls mochten gezien worden."

De jeugdtenniscommissie heeft vooraf klare doelstellingen geformuleerd. Eerst en vooral willen ze de jeugdleden de juiste techniek en slag aanleren. Daarna wensen ze een bredere basis te creëren en het aantal jeugdleden te verhogen. Door middel van onderlinge competities als de Chardan en de inter-

club willen ze het tennisplezier verhogen bij de jongeren. Ook willen ze de ouders informeren over de verschillende initiatieven en hen daadwerkelijk in het clubleven inschakelen. Tenslotte wil de jeugdtenniscommissie de accommodatie kindvriendelijker maken.

"Tot dusver boekten we reeds enkele successen," evalueert Koen Van Praet. "Op een korte tijd hebben we een grote stijging van het aantal jeugdleden. Een honderd kinderen volgen op dit moment tennisles bij Metallic. Aan het laatste jeugdkamp namen 66 jongeren deel, dat is lang niet gek."

"Ons eerste doel is niet om kampioenen te kweken. Wij willen getalenteerde jongeren de kans geven om hun capaciteiten te ontwikkelen maar vooral willen we de massa aantrekken."

"Tot dusver hebben we nog niet "geronseld" in de omgeving. Eerst en vooral werd het potentiëel wakker geschud. Dat wil zeggen de kinderen van de leden hebben we gepolst. Verder hebben de deelnemers aan de tenniskampen heel wat mond aan mond reclame gemaakt zodat we voor elk kamp een maximale bezetting hadden."

"We zitten nog op een punt dat we alle werk binnen onze commissie goed willen structureren. De organisatie van de jeugdwerking mag niet vallen of staan met één persoon. Van elke activiteit wordt een draaiboek gemaakt."

"Onze belangrijkste organisaties tot dusver zijn het Sinterklaasfeest voor de gezelligheid, de Chardan beker om de jongeren met mekaar in contact te brengen en de interclub waarin misschien niet veel wedstrijden gewonnen werden maar waarin iedereen wedstrijden heeft leren spelen."

"Zoals gezegd hebben we getracht om de ouders bij het tennisgebeuren te betrekken zodat zij hun kinderen stimuleren en aanmoedigen om te tennissen."

Net zoals de tennisjeugdcommissie heeft de hockeyjeugdcommissie zich de voorbije jaren uit de naad gewerkt. Belangrijk is dat beide commissies geleid worden door jonge leden. Zij geven het clubleven nieuwe impulsen.

De hockeykampen de voorbije jaren waren een groot succes. Onder leiding van Marleen Ectors werden folders in de scholen uit de regio verspreid. Tientallen jongeren ontdekten een nieuwe sport en de resultaten zijn spectaculair te noemen. Volgend seizoen zal in elke jeugdreeks een ploeg ingeschreven worden. De jongeren worden langzaam klaar gestoomd om straks de macht over te nemen in de eerste ploeg.

Meer informatie over de verschillende jeugdactiviteiten vind je altijd in de Rakstick of kan je bijkomen bij het bestuur.

DE HOCKEY AFDELING DROOMT VAN KUNSTGRAS

Officiëel werkte de hockey-afdeling zopas zijn twintigste seizoen af maar de club bestaat net iets langer. Onder impuls van Guy Crocq werd 22 jaar geleden begonnen. De enige speler van toen die nu nog actief is, is Riri Sliepen.

Bertho Wilkin haakte enkele seizoenen geleden af. Hij herinnert zich de beginperiode nog zeer goed. "Guy Crocq speelde bij Asub maar vond de verplaatsingen naar Brussel iets te ver tijdens de winter. Bovendien ging de winkel op Metallic in september dicht en veel mensen zagen mekaar pas terug met Pasen. Guy heeft ons toen uitgenodigd om enkele wedstrijden van Asub te bekijken om na te gaan of we ook geen hockey-afdeling konden oprichten."

"De heer Forton, die nog bij Rasante gehockeyd heeft, was voor enkele weken voorzitter. We speelden toen op een B-veld van de voetbal waar nu de electrolyse is. Dat veld bezat namelijk een verlichting. Van bij de oprichting hadden we meteen twee ploegen. Alle ingenieurs van de fabriek hebben wel geprobeerd om te hockeyen tot enkele een tik kregen van een te enthousiaste collega. Ook hadden we vier spelers uit Hasselt o.a. notaris Hage Goetbloedts en Yves Hox."

"Onze allereerste wedstrijd zouden we op een zaterdag tegen Littoré spelen. De dag voordien viel er echter een dichte sneeuwvacht. De sneeuw lag zeker 30 centimeter dik maar omdat het eten in Het Casino reeds besteld was hebben we de wedstrijd maar laten doorgaan. In plaats van de hockeyen hebben we maar gevoetbald."

"In die eerste jaren moesten we verre verplaatsingen maken. We zaten in een reeks met o.a. Oostende en La Louvière. Geregeld werd met heel de groep -en echtgenotes- de verplaatsing voor een gans weekend ondernomen. De tweede en de eerste ploeg speelden toen nog na mekaar op dezelfde middag."

Over de hockey-afdeling zijn tal van straffe verhalen te vertellen. Wie die wil horen moet maar eens luistervink spelen aan de toog. Een ervan willen we u toch niet onthouden. Die anecdote haalde immers de nationale pers. Tijdens de autoloze zondagen moest Metallic forfait geven voor een verplaatsing omdat de treinuurregeling niet toeliet om tijdig het veld van de tegenstrever te bereiken. 's Anderendaags blokletterde Le Soir : "Overpelt, train ne connait pas !"

De hockey verliet snel het eerste terrein om te spelen waar nu de snelweg ligt achter de tennisbanen. Sinds 14 jaar wordt op de huidige terreinen gespeeld.

Erg belangrijk is altijd de jeugdopleiding geweest. Die werd in 1974 opgestart onder impuls van Jaak Wathour, Jo Van Praet en Fons Gabriëls. "Daar plukken we nu nog de vruchten van," zegt voorzitter Ton Jansen. "Onze huidige eerste ploeg is in die tijd opgeleid."

"De ploeg met o.a. Christian van Gompel, Lieven Van Praet, Frank en Yvo Wijnen, Frank Gabriëls was de beste jongerenploeg van België. Ze speelden trouwens de nationale scholierenfinale. Iets wat later overgedaan werd met een team met o.a. Bart Jansen, Sven Jans..

De hockey heeft altijd gedraaid op eigen spelers. De eerste transfers kwamen er pas in 1984. "Toen heeft Leon Theuns sr. Jurgen van Straetem als speler-trainer bij Oranje Zwart weggehaald," vertelt Ton Jansen. "Later zijn dan Ronald van der

Meulen en oud-international Harrie van Hout gevolgd."

Met coach Leon Theuns sr. hebben zij er voor gezorgd dat Metallic promoveerde van 4de naar 3de en zelfs even 2de nationale. "Jurgen van Straetem heeft een frisse wind door de club laten waaien," oordeelt Ton Jansen.

Momenteel worden de sportieve ambities was teruggeschroefd. "Een eerste probleem blijft dat we moeilijk kunnen trainen. Na de humaniora verdwijnen onze spelers naar Leuven.. Velen vinden er werk en gaan er wonen. Maar positief is dat ze tijdens het weekend nog altijd terug naar Overpelt komen."

"Dat is het grote pluspunt van Metallic. Zowel de dames als de heren vormen een hechte vriendengroep die er 's avonds ook samen op uittrekken."

"Een tweede probleem is dat we geen kunstgras veld hebben. Op kunstgras is hockey een heel ander soort spel. Om te blijven wedijveren moeten we kunstgras hebben, maar ja dat is een miljoeneninvestering. De praktijk leert evenwel dat kunstgras goed is voor een ledengroei. Met alle Belgische clubs is het zo gegaan."

"Toch mogen we niet mopperen. Als geïsoleerde grensploeg brengen we volgend seizoen acht ploegen in competitie. Dat is niet niks. Veel plezier beleven we aan de jeugd. Erik Spliet, Lizzy Moreau, Kurt Baeten en Marleen Ectors leveren zeer goed werk. Zij recruteerden bijvoorbeeld in de scholen van de omgeving. Daardoor mogen we de toekomst positief tegemoed zien. We willen vooral de doorstroming naar de senioresploegen bevorderen en zorgen voor een ideale wisselwerking met de tennisafdeling."

"Belangrijk zowel financieel als voor de uitstraling van Metallic is het GIL tornooi. Dat is één van de gezelligste tornooien van België. Lieven Van Praet, Sabine Moyson, Marty Dijstelbloem, Ann Brouwers en Tomas Legrand werken daar een jaar zeer hard aan. Wij, als club, kunnen daar niet dankbaar genoeg voor zijn.

JUBILEUMWIJNACTIE

(als illustratie eventueel de jubileumposter (zonder slagzin viert mee) inscannen op een fles wijn.

Als blijvend herinnering aan ons 50-jarig jubileum hebben we samen met wijnhuis Remans uit Overpelt een speciale wijn uitgezocht.

Koop snel deze jubileumwijn want hij is slechts in beperkte oplage verkrijgbaar.

De wijn van het "Maison Arnoux" kost 350 frank de fles. Voor een kistje van 6 betaalt U 2.000 frank.

De jubileumwijn kan besteld worden in de bar of bij het bestuur.

FOTO'S EN ONDERSCHRIFTEN

1. bij overzicht bestuur :

Albert Quintin heeft zijn stempel op de clubgeschiedenis gedrukt.

2. bij historisch overzicht :

Het bestuur in 1957. Onderste rij v.l.n.r. ingenieur Dumoulin, Evrard Berben, de heer Albert Quintin, Charles Raucy, mevrouw S. Counotte. Tweede rij v.l.n.r. Charles-André Goris, de heer Counotte, Carl Gantois, Paul Forton, Yves Cuyppers, bovenste rij v.l.n.r. Robert Denoiseux, Fons Berben, Hubert Wellens en Georges Hermans.

3. bij historisch overzicht

De Cup Carl Gantois blijft één van de gouden bladzijden uit de clubgeschiedenis.

4. bij Metallic ploegen die nationale titel veroverden

De damesploeg + 30 jaar die in 1991 de nationale titel veroverden. V.l.n.r. Mariette Smans, Rina Dewit, Bertha Eerdekens, Francine Geunes en Marie-Jeanne van Dijck.

5. bij jeugdwerking

Een traditioneel hoogtepunt van de tennisjeugdwerking is het Chardan tornooi.

6. bij jeugdwerking

Reeds vanaf heel jonge leeftijd kan men bij Metallic terecht voor lessen onder leiding van gediplomeerde leraars.

7. bij hockey

De hockey-afdeling steunt op eigen jongeren.